

Oddział chorych na raka – utwór długo zakazany w ZSRR – po raz pierwszy ukazał się na Zachodzie w 1968 roku.

Sportretowany przez Sołżenicyna szpital to alegoria państwa totalitarnego, a dwaj pacjenci: Oleg Kostogłotow i Paweł Rusanow to skrajnie różne przykłady kondycji jego obywateli. Walczący z rakiem bohaterowie tej przejmującej powieści przekonują się, jak bezduszna i obojętna jest instytucja powołana do ratowania życia. W obliczu śmierci rozmyślają nad sensem ludzkiej egzystencji, nad samotnością i naturą świata.

Kanwą powieści stały się doświadczenia autora, który po pobycie w łagrze przeszedł operację usunięcia nowotworu, a potem nawrót choroby i jej ostateczne ustąpienie.